

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาโสตประสาท
ของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่อง ชั้นคู่ โดยใช้บทเพลงไทย

DAVIS' PRACTICAL SKILL TEACHING AND LEARNING MODEL
FOR THE FIRST YEAR ROYAL THAI AIR FORCE STUDENT' EAR TRAINING
ON INTERVALS USING THAI SONGS

จ่าอากาศเอกภูมิพัฒน์ ชัยบุรัมย์, ดร.นิภาพร เถลิมนิรันดร

¹นักศึกษาระดับปริญญาโทหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต Phumiphat.c58@rsu.ac.th

²อาจารย์ที่ปรึกษาประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต nipaporn.c@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อสร้างรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องชั้นคู่โดยใช้บทเพลงไทยและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางด้านโสตประสาท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 8 แผน แผนละ 90 นาที และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Nonparametric Statistics: The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องชั้นคู่โดยใช้บทเพลงไทย สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านโสตประสาทได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน ($M = 14.29, SD = 3.69$) มีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($M = 9.36, SD = 5.23$) และค่านัยสำคัญทางสถิติพบว่าค่า Significant มีค่าเท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05 แสดงว่าคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน มีการเปลี่ยนแปลงการไปในทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ , โสตประสาท , บทเพลงไทย

ABSTRACT

This research aimed to develop a teaching and learning model of Davi's practical skills on Intervals in Ear Training and Singing Course for the 1st year Royal Thai Air Force School of Music students; using Thai songs and to investigate the students' achievement in ear training skills. The research instruments consisted of eight lesson plans; each lesson was 90 minutes long, and a 20-item pretest and a 20-item posttest. Percentage, standard deviation as well as Nonparametric Statistics: The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test were used to analyze the data. The results revealed that the teaching and learning model of Davi's practical skills on Intervals in Ear Training and Singing Course for the 1st year Royal Thai Air Force School of Music Students; using Thai songs was able to improve the students' ear training skill achievement effectively. An average posttest score ($M = 14.29, SD = 3.69$) was higher

than an average pretest score $M = 9.36$, $SD = 5.23$), and the level of statistical significance was .002 which was lower than .05. This showed the positively significant difference in students' achievement before and after the study.

Keywords: Practical Skill Teaching and Learning Model, Ear Training, Thai Songs

1. บทนำ

รูปแบบการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละวิชา รูปแบบการเรียนการสอนจะต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในรายวิชาต่างๆ ถ้าหากรูปแบบการเรียนการสอนไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ในรายวิชานั้นอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีประสิทธิภาพที่น้อยลง ลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ดี ควรมีระบบ ระเบียบหรือแบบแผน ตามหลักการหรือทฤษฎีต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเข้ามาช่วยจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์กับระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ (ทศนา แจมมณี, 2550) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบการเรียนการสอนในหมวดรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psycho-Motor Domain) ลักษณะของรูปแบบการเรียนการสอนประเภทนี้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะปฏิบัติ การกระทำ การแสดงออกของทักษะนั้นๆ โดยรูปแบบการเรียนการสอนของเดวิสมีแนวคิดเกี่ยวกับทักษะว่า ทักษะใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อยจำนวนมาก ในการที่จะปฏิบัติทักษะใหญ่ได้ดีควรปฏิบัติทักษะย่อยก่อนจากนั้นนำทักษะย่อยมาเชื่อมโยงกันเป็นทักษะใหญ่ (ทศนา แจมมณี, 2559) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีกระบวนการของรูปแบบการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ 2) ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 3) ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย 4) ขั้นให้เทคนิควิธีการ และ 5) ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมีความสอดคล้องกับศาสตร์ทางด้านดนตรี เนื่องจากดนตรีเป็นทักษะการปฏิบัติที่ต้องอาศัยการฝึกซ้อมอย่างถูกวิธี ในงานวิจัยด้านดนตรีเรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพบว่ามีการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในการเรียนการสอนวิชาดนตรี การศึกษาพัฒนาการทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสและสอดคล้องกับคุณธรรมด้านความเพียรของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา 864 382 ทักษะดนตรีไทย 2 เป็นงานวิจัยของ จริญญา ประดิษฐ์ งานวิจัยดังกล่าวมีการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเข้ามาช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะปฏิบัติเช่นเดียวกัน ผลการวิจัยพบว่าการใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสามารถพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออ 5 ทักษะ คือ การระบายลม การตีนิ้ว การพรมนิ้ว การครั่นลม และการเป่าโหยหวน ได้อยู่ในระดับดี คะแนนสูงสุด คือ ด้านการเป่าโหยหวน (100%) รองลงมา คือด้านการระบายลม (94.43%) การเป่าครั่นลม (88.89%) การตีนิ้ว (83.33%) และอันดับสุดท้ายคือการพรมนิ้ว (72.21%) อยู่ในเกณฑ์ดีโดยมีภาพรวมด้านพัฒนาการในการเรียนมีระดับพัฒนาการอยู่ในเกณฑ์ดีมาก คือ 87.77% จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะดนตรีได้จริง (จริญญา ประดิษฐ์, 2554) โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ เป็นโรงเรียนที่มุ่งเน้นผลิตนักดนตรีที่มีความสามารถให้แก่กองดุริยางค์ทหารอากาศ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน กองทัพอากาศไทย เพื่อเป็นกำลังหลักในการปฏิบัติงานตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา มีนักเรียนทั้งหมด 3 ชั้นปี แต่ละชั้นปีจะมี ชายและหญิง ร่วมกันชั้นปีละ 14 คน โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศจัดอยู่ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ พุทธศักราช 2559 โดยในโครงสร้างหลักสูตรแบ่งออกเป็น 4 หมวดวิชาและกิจกรรมดังนี้ 1)หมวดวิชาพื้นฐาน 2)

หมวดวิชาชีพ 3) หมวดวิชาเลือกเสรี 4) กิจกรรม การเรียนการสอนในแต่ละหมวดวิชาจะมีลักษณะในการเรียนการสอนในเชิงทักษะปฏิบัติ เนื่องจากดนตรีเป็นศิลปะทางการฟังและศิลปะทางการแสดง (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2540) ในการฟังและการแสดงถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญของการเป็นนักดนตรี โรงเรียนดุริยางค์จึงมีจุดประสงค์เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีทักษะในการฟังดนตรี การขับร้อง การเล่นดนตรี การอ่านโน้ต การเขียนโน้ต กาปรับแต่ง และการบำรุงรักษาเครื่องดนตรี (หลักสูตรโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ, 2559) เห็นได้ว่าทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญเป็นอันดับต้นๆของการเป็นนักดนตรี วิชาที่ช่วยพัฒนาในด้านการฟังของโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศคือ วิชาโสตประสาทและการขับร้อง วิชาโสตประสาทและการขับร้อง เป็นวิชาที่ถูกจัดอยู่ในหมวดของวิชาชีพ ในหมวดวิชาชีพจะมีหน่วยกิตทั้งหมด 75 หน่วยกิตจาก 120 หน่วยกิตทั้งหลักสูตร เป็นหมวดวิชาที่สำคัญเป็นอันดับ 1 ของการเรียนการสอนในโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศมีการเรียนการสอนวิชาโสตประสาทและการขับร้องในทุกชั้นปี วิชาโสตประสาทและการขับร้อง เป็นวิชาที่มุ่งพัฒนาโสตประสาท โดยเนื้อหาของการเรียนการสอนในแต่ละชั้นปีมีความยากง่ายแตกต่างกันเป็นระดับ โดยวิชาโสตประสาทและการขับร้อง เป็นวิชาที่มุ่งเน้นพัฒนาองค์ประกอบของดนตรี โดยลักษณะของการเรียนวิชาโสตประสาทและการขับร้องเป็นการนำบทเพลงมาปฏิบัติด้วยการร้อง เพื่อพัฒนาโสตทักษะในด้านองค์ประกอบของดนตรีซึ่งได้แก่ 1) จังหวะ 2) ทำนอง 3) เสียงประสาน 4) ชั้นคู่ 5) รูปแบบ 6) สีสัน และ 7) ลักษณะของเสียง การเรียนการสอนวิชาโสตประสาทและการขับร้องของโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศจะใช้ตำราหรือรูปแบบการเรียนการสอน โสตประสาทและการขับร้องของต่างประเทศทั้งหมดโดยบทเพลงที่อยู่ตำราของต่างประเทศเป็นบทเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่หรือนำเอาทำนองของบทเพลงประจำชาติ มาสร้างเป็นตำราต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำบทเพลงไทยมาใช้ในรูปแบบการเรียนการสอนวิชาโสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ บทเพลงไทยที่ผู้วิจัยนำมาใช้ได้แก่ บทเพลงหนีเสือ บทเพลงประเภทเพลงชั้นเดียว เป็นท่อนที่อยู่ในบทเพลง หนีเสือเถา ครุมนตรี ตราโมท นำมาประพันธ์ทำนองและคำร้อง เพื่อใช้ในหลักสูตรวิชาขับร้องเพลงไทยสำหรับนักเรียน บทเพลงยอดชายใจหาญฟ้าและบทเพลงดวงจันทร์ขวัญฟ้า เป็นบทเพลงที่อยู่ในบทเพลงประเภทรางวัลมาตรฐาน มีรากฐานมาจากรำโทนเป็นการละเล่นพื้นบ้านภาคกลาง ต่อมากรมศิลปากรได้เพิ่มเติมเนื้อร้องและทำท่วงในการรำ เข้าไป เรียกว่ารางวัลมาตรฐาน และลาวสมเด็จ เป็นเพลงเกร็ดที่อยู่ในบทเพลงลาวแพน เป็นบทเพลงไทยเดิมที่ใช้สำหรับเดี่ยวจระเข้ มีทั้งหมด 7 เพลง ได้แก่ 1) ต้นเพลงลาวแพนใหญ่ 2) เพลงลาวแพนใหญ่ 3) เพลงลาวแพนน้อย 4) เพลงลาวสมเด็จ 5) เพลงลาวลอคค้าย 6) เพลงลาวขับไม้ และ 7) เพลงลาวซุ่ม (ชนะชัย กอผจญ, 2547) ต่อมาจารย์มนตรี ตราโมท ได้นำบทเพลง ลาวสมเด็จ มาประพันธ์ทำนองและคำร้องเพื่อใช้ในหลักสูตรวิชาขับร้องเพลงไทยสำหรับนักเรียน ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบของดนตรีในเรื่องชั้นคู่ที่อยู่ในบทเพลงไทยมาทำการวิจัยในครั้งนี้ โดยชั้นคู่ที่ใช้ได้แก่ ชั้นคู่ 2 เมเจอร์, ชั้นคู่ 3 ไมเนอร์, ชั้นคู่ 3 เมเจอร์, ชั้นคู่ 4 เฟอ์เฟค, ชั้นคู่ 5 เฟอ์เฟค, ชั้นคู่ 6 ไมเนอร์และชั้นคู่ 6 เมเจอร์

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาโสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องชั้นคู่โดยใช้บทเพลงไทย

เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้าน โสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องชั้นคู่โดยใช้บทเพลงไทย

3. การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนา โสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ โดยใช้บทเพลงไทยและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้าน โสตประสาทในเรื่อง ขั้นคู่ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงกรณีศึกษา เพื่อการหาข้อเท็จจริงระหว่างความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง คือ นักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 14 คน โดยแบ่งเป็นชาย 10 คนและหญิง 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อ โสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2559 โดยยึดหลักรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จำนวน 8 แผน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (Pretest - Posttest) เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ แบบทดสอบจะมีทั้งหมดจำนวน 20 ข้อ เป็นการกวดขันคู่ที่กำหนดในแบบทดสอบจำนวน 3 ครั้ง กวดโน้ตพร้อมกัน 2 ครั้งและกวดโน้ตแยกกัน 1 ครั้งและให้ผู้เรียนตอบชนิดของขั้นคู่ที่กำหนด ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยศึกษาโครงสร้างของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศพุทธศักราช 2559 ประเภท วิชาศิลปกรรม สาขาวิชาการดนตรี หมวดวิชาชีพ คำอธิบายรายวิชาโสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ เพื่อเป็นการประเมินข้อมูลในการจัดทำรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาโสตประสาทรวมทั้งนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
2. ผู้วิจัยศึกษา เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับตัวแปรที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้
3. ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์บทเพลงไทยที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหา เรื่องขั้นคู่ ของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 และนำบทเพลงไทยที่ผู้วิจัยได้ประเมินแล้วว่ามีความสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาโสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 ในเรื่องขั้นคู่ มาทำการวิเคราะห์และนำไปจัดทำเป็นรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติเพื่อ โสตประสาท ของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ โดยใช้บทเพลงไทย

วิธีการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยพิจารณา ด้านความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คือ ความแม่นยำของเครื่องมือในการวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวัดหรือไม่ การตรวจสอบ

ความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับจุดประสงค์ที่กำหนด (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยแบ่งการให้คะแนนไว้ 3 ระดับคือ +1 = สอดคล้อง 0 = ไม่แน่ใจ -1 = ไม่สอดคล้อง หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตรการคำนวณดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

กำหนดให้

$$\sum R \quad \text{คือ ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N \quad \text{คือ จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ}$$

แต่ละข้อคำถามจะมีค่าดัชนีที่อยู่ในช่วง -1 ถึง 1 ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปสามารถใช้ได้ และข้อที่มีคะแนนต่ำกว่า 0.5 ควรปรับปรุงแก้ไข

ผลของการหาค่าดัชนีความเชื่อมั่นของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจปรากฏว่าค่าคะแนนอยู่ที่ 0.67 – 1 คะแนน ซึ่งมีค่าความเที่ยงตรงที่ใช้ได้ แสดงว่าผู้วิจัยมีความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ครอบคลุมวัตถุประสงค์ ที่ต้องการจะวัดและประเมินผลและหลังจากนั้นนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือความอนุเคราะห์จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต เพื่อแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
2. ขอนหนังสือขอความอนุเคราะห์จากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนคุณวิภาดาพรอาหารอากาศ กองดุริยางค์ทหารอากาศ หน่วยบัญชาการอากาศโยธิน กองทัพอากาศไทย เพื่อเข้าไปทดลองกับกลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้
3. ผู้วิจัยให้ประชากรในงานวิจัยทำแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังจากนั้นผู้วิจัยทำการทดลองรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นและเมื่อผู้วิจัยได้ทดลองสอนครบตามแผนที่ผู้วิจัยวางไว้ ผู้วิจัยให้ประชากรในงานวิจัยทำแบบทดสอบหลังเรียน
4. นำคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ทางสถิติ

4. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัย รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ โดยไซบทเพลงไทย มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	คะแนนที่เพิ่ม	คะแนนที่ลด
1	2	13	11	-
2	8	13	5	-
3	16	20	4	-
4	19	19	-	-
5	18	20	2	-
6	10	14	4	-
7	9	14	5	-
8	8	12	4	-
9	5	10	5	-
10	6	11	5	-
11	10	10	-	-
12	3	19	16	-
13	6	11	5	-
14	11	14	3	-

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนจำนวน 12 คนมีคะแนนเพิ่มขึ้นและมีนักเรียนที่ได้คะแนนเพิ่มขึ้นมากที่สุด ในลำดับที่ 12 และมีนักเรียนเพียง 2 คนที่ได้คะแนนเท่าเดิมคือลำดับที่ 4 และ 11 ผลที่ได้แสดงว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ โดยใช้บทเพลงไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 ดีขึ้นยกเว้นลำดับที่ 4 และ 11 มีคะแนนเท่าเดิม

ตารางที่ 2 ค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ Wilcoxon Signed Test Rank

	N	Mean Rank	Sum of Rank
Posttest – Pretest			
Negative Ranks	0 ^a	.00	.00
Positive Rank	12 ^b	6.50	78.00
Ties	2 ^c		
Total	14		

a. Posttest < Pretest

b. Posttest > Pretest

c. Posttest = Pretest

Test Statisticsa

	Pretest - Posttest
Z	-3.088 ^b
Asymp. Sig. (2-tailed)	.002

a. Wilcoxon Signed Ranks Test

b. Based on negative ranks.

คะแนนเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 พบว่าใน Positive Ranks มีค่า Mean Rank และค่า Sum of Ranks สูงกว่าใน Negative Ranks ผลการทดสอบพบว่าค่า Significant มีค่าเท่ากับ .002 น้อยกว่า .05 แสดงว่าคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียน มีการเปลี่ยนแปลงการไปในทางที่ดีขึ้น มีจำนวนมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ

5. การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การรายงานการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในรายวิชา โสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ โดยใช้บทเพลงไทย สามารถนำไปสู่การอภิปรายผลได้ดังนี้

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาโสตประสาทของนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่ โดยใช้บทเพลงไทย ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้าน โสตประสาทได้จริง อ้างอิงจากตารางที่ 1 และตารางที่ 2 เหมาะสำหรับนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 ที่กำลังเรียนวิชา โสตประสาทและการขับร้อง เรื่องขั้นคู่ โดยผลของค่าสถิติพบว่าใน Positive Ranks มีค่า Mean Rank และค่า Sum of Ranks สูงกว่าใน Negative Ranks ผลการทดสอบพบว่าค่า Significant มีค่าเท่ากับ .002 น้อยกว่า .05 แสดงว่าคะแนนการทดสอบก่อนและหลังเรียนมีการเปลี่ยนแปลงการไปในทางที่ดีขึ้นมีจำนวนมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ เหมาะสำหรับการนำไปใช้ในโรงเรียนครูิยางค์ทหารอากาศในรายวิชา โสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 หรือโรงเรียนที่มีบริบทเดียวกับโรงเรียนครูิยางค์ทหารอากาศ โดยค่าคะแนนชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถใช้ได้จริงเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของจรัญ กาญจนประดิษฐ์ การศึกษาพัฒนาการทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสและสอดแทรกคุณธรรมด้านความเพียรของนักศึกษาที่เรียนรายวิชา 864 382 ทักษะดนตรีไทย 2 สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านดนตรีได้จริงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เมื่อนำคะแนนการหาค่านัยสำคัญทางสถิติมาเปรียบเทียบกับพบว่าค่าคะแนนนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 งานวิจัยมีผลคะแนนหลังเรียนที่ดีขึ้นเมื่อได้รับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

6. บทสรุปและข้อเสนอแนะ

รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นสามารถพัฒนาโสตประสาทของนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 ได้จริงอ้างอิงจากคะแนนในตารางที่ 1 และตารางที่ 2 ไปเป็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้คือ

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชา โสตประสาทและการขับร้องของนักเรียนครูิยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่

2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านโสตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องขั้นคู่

รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเหมาะสมกับโรงเรียนที่มีบริบทเดียวกับโรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ และเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด ผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ครูผู้สอนควรมีพื้นฐานทางด้านดนตรีพอสมควร เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวถูกจัดทำขึ้นในบริบทของนักเรียนดนตรีโดยเฉพาะจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องมีพื้นฐานทางด้านดนตรีอยู่พอสมควร ผู้สอนควรคำนึงถึงความสามารถของนักเรียนที่ผู้สอนจะทำการสอนด้วยว่ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับดนตรีมากน้อยเพียงใด

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.อาทิตย์ อุไรรัตน์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยรังสิต ที่ให้ทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยรวมไปถึงอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอนมาอย่างเต็มที่ ท้ายสุด ขอกราบพระคุณบิดา มารดา คุณชายและครอบครัวของผู้วิจัยทุกท่านที่คอยให้การอบรมเลี้ยงดู ให้คำปรึกษาในการใช้ชีวิตและสนับสนุนช่วยเหลือทุนการศึกษาในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- จัญญ์ กาญจนประดิษฐ์. (2554). การศึกษาพัฒนาการทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออโดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิดส์และสอดแทรกคุณธรรมด้านความเพียรของนักศึกษาที่เรียนวิชา 864 382 ทักษะดนตรีไทย. วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 3(2), 1-25.
- เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. (2542). สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์
- ชนะชัย กอผจญ. (2547). การศึกษาเพลงเดี่ยวลาวแพน ทางจะเข้. (ปริญญาานิพนธ์, สาขาวิชามานุษยดุริยางค์วิทยา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2536). พฤติกรรมการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาฯ
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2540). กิจกรรมดนตรีสำหรับครู (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาฯ
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2541). จิตวิทยาการสอนดนตรี. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาฯ
- ทิสนา แจมมณี. (2551). รูปแบบการเรียนการสอน : ทางเลือกที่หลากหลาย. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาฯ
- ทิสนา แจมมณี. (2559). ศาสตร์การสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาฯ
- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนดุริยางค์ทหารอากาศ พุทธศักราช. (2559)